

РЕШЕНИЕ

№ 19635

гр. София, 09.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **487** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ СОА24-ВК08-15362-/8/10.01.25г на К. Д. И. от [населено място] с проц.представител адв. П. против Решение № СОА24-РИ01-237/30.12.24г на Кмет на СО, в частта с която се отказва вписване в регистрите на населението на РБ и издаване на нов Акт за раждане.

В жалбата се сочи, че Решението е мат.незаконосъобразно, като детето следва да се счита за български гражданин по произход, доколкото майката-осиновителка е с българско гражданство, а чл.25 ал.1 от КРБ и чл.8 от ЗБГ не правят разлика между родител-осиновител и биологичен родител, когато приемат за български гражданин по произход всеки, на когото поне единият родител е български гражданин.Следва да се приложат чл.21 от ХОПЕС, чл.14 от ЕКЗПЧОС, чл.1 от Протокол №12 към ЕКЗПЧОС и Хартата за правата на детето на ООН, на които противоречи чл.6 от ЗБГ/според който осиновяването не променя гражданството на осиновения/. Налице е дискриминация на осиновени деца с родител-български гражданин спрямо биологични деца с родител-български гражданин, което противоречи на чл.6 от КРБ и на чл.2 §1 от Конвенцията за правата на детето. Като български гражданин осиновеното дете ще се ползва със статут на гражданин на ЕС и ще се придвижва и пребивава свободно на територията на ЕС, в съответствие с чл.21 §1 от ДФЕС.Моли се за отмяна на Решението в обж. част и връщане на преписката със задължително указание- детето да се впише в регистъра на населението като бълг.гражданин, да му се издаде Акт за раждане и да му се издаде ЕГН. Претендират се разноски.В съд.заседание жалбоподателката лично и с адв. П. поддържа жалбата. В писмени бележки се добавя, че

Решението противоречи и на целта на закона.

Ответникът Кмет на СО не се представлява в съд.заседание и не изразява становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено със Заявление вх.№ РОБ24-ГР94-116/30.10.24г на К.И. до Кмета на район „О.“-СО, с което на осн. чл. 118 ал.1 от КМЧП иска да бъде признато чуждестранно съдебно решение на Семейния съд в М., Великобритания, постановено на 09.10.20г и влязло в сила от 09.10.20г, за осиновяване на детето К. Ария И.-Д. /женски пол, родено на 27.07.17г/, с осиновители К. И. /бълг.гражданин/ и Р. Д./американски гражданин/. В Заявлението изрично е посочено, че съгл. законодателството на Великобритания, осиновяването е винаги пълно, като на детето не се издава нов Акт за раждане, а в регистрите на населението се вписва осиновяването /вписано на 01.12.20г/. От 01.10.24г заявителката е с настоящ и постоянен адрес в [населено място], като към момента на осиновяването тя и осиновителят Д. са с местожителство във Великобритания, а осиновеното дете е с британско гражданство. На 31.10.24г районът препраща Заявлението по компетентност на СО.

И. е предявила пред СГС Иск за признаване на чуждестранно съдебно решение, като с Определение № 17600/04.11.214г на СГС делото е прекратено. И. представя на СО Определението на СГС.

И. депозира до СО уточняващо Заявление вх.№ СОА24-ВК08-15362-/1/05.11.24г, в което сочи, че с Д. са сключили граждански брак в РБ на 19.06.03г. Сочи се още, че съгл. чл. 25 от КРБ и чл.8 от ЗБГ- детето е български гражданин, със статут на гражданин на ЕС, като няма основания за постановяване на отказ за издаване на Акт за раждане, вписване в регистрите на населението на РБ и издаване на документ за самоличност или паспорт/независимо от съставянето на нов Акт за раждане/.Моли се за извършване на поисканото вписване/няма изрично формулирано такова Искане,бел. на Съда/.

На 19.11.24г , във вр. чл.5 т.17 от УП на МП, СО отправя запитване до МП /с копие до И./- за изразяване на становище спазени ли са разпоредбите на СК при извършеното осиновяване във Великобритания, след което от СО ще се процедира Заявлението от 30.10.24г - по реда на чл.117 от КМЧП. На 02.12.24г МП уведомява СО, че осиновяването не е извършено съгл. СК/т.е. според бълг.законодателство/, а съгласно законодателството на Великобритания, като Заявлението от 30.10.24г следва да се процедира по глава 12 от КМЧП /чл.117 и сл./.

На 20.12.24г И. депозира до СО - Декларация по чл.117 от КМЧП.

Зам.Кмет на СО /действащ по заместване, съгл. Заповед № СОА24-РД15-4852/27.12.24г на Кмета на СО/, постановява Решение № СОА24-РИ01-237/30.12.24г/върчено на И. на 31.12.24г/. С Решението органът се произнася по двете Заявления, като : 1/ на осн. чл. 118 ал.1 от КМЧП – с изричен диспозитив признава Заповед за осиновяване № МЕ111/2020 от 09.10.20г на Семейния съд в М., Великобритания; 2/ без диспозитив/видно от мотивите/- отказва издаване на нов

български Акт за раждане и вписване в регистрите на населението на РБ на детето/британски гражданин/. Органът приема, че детето не е български гражданин по произход, защото нито един от биологичните му родители не е български гражданин. Детето не попада в хипотезите на чл.3 ал.2 от ЗГР и чл.8 от ЗБГ, като съгл. чл. 6 от ЗБГ- осиновяването не променя гражданството. За детето следва да се проведе производство по натурализация по чл.18 ал.2 вр. ал.1 от ЗБГ, като при липса на ЕГН- единствената възможност за вписване на детето в регистъра на населението на РБ е – в личния рег.картон на осиновителката/бълг.гражданин/. С издаването на заверено копие на вписването на осиновяването с № 5387/01.12.20г, във Великобритания е изпълнена процедура, съответна на тази по чл.50 ал.2 от ЗГР/във Великобритания не се издава нов Акт за раждане при осиновяване, а осиновяването се вписва в регистъра на населението и се издава заверено копие на вписването на осиновяването-в него детето е с новите си имена/.Налице е новосъставен акт в държавата по произход на осиновеното лице/Великобритания/, поради което съставянето на нов български Акт за раждане е недопустимо/а и осиновеното лице не е български гражданин/.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението се обжалва само частично- в частта на изричния отказ да се издаде нов Акт за раждане и да се направи вписване в регистъра на населението на РБ/за което в Решението няма изричен диспозитив, но отказът е обективизиран изрично в мотивите/. На осн. чл. 35 ал.3 вр. ал.1 и ал.2 вр. чл. 50 ал.1 от ЗГР, както и на осн. чл. 105 ал.1 вр. ал.2 вр. чл. 102 ал.1 т.3 от ЗГР- компетентен да постанови отказа е Кмета на СО. В случая Зам.Кметът е с правомощия за заместване, като обж. част от Решението е постановена от компетентен орган, в кръга на правомощията му по заместване и предвид териториалната му компетентност.

Обж. част от Решението е в писмена форма, като не съответства напълно на изискванията за форма по чл.59 ал.2 от АПК- липсва разпоредителна част/изричен диспозитив за отказ/. Тази липса на изричен диспозитив обаче сама по себе си не може доведе до незаконосъобразност на отказа/такъв съществува и той е изричен и мотивиран-фактически и правно/.

Не са допуснати съществени проц.нарушения при постановяване на Решението, такива не се и твърдят от жалбоподателката. Органът се е произнесъл едновременно и по двете Заявления, въпреки че второто Заявление не съдържа ясно и точно формулирано Искане за издаване на нов Акт за раждане и въз основа на него- вписване в регистъра на населението на РБ/след издаване на ЕГН/, но такова Искане се извлича от съдържанието на второто Заявление/и по него има постановен изричен отказ/. Във второто Заявление се сочи и липсата на основания да се издаде документ за самоличност или паспорт на детето/независимо от съставянето на нов Акт за раждане/, като отново няма изрично формулирано Искане за издаването на такъв документ-съответно няма постановен изричен акт от ответника. Доколкото не се обжалва Мълчалив отказ за издаване на документ за самоличност или паспорт на детето, Съдът няма да се спира на тази част от Заявлението. Органът се е произнесъл и при изяснени относими факти и обстоятелства/чл.35 от АПК/, като правото на участие на заявителката в производството не е нарушено. Органът е поискал становище от друг орган/МП/, на осн. чл. 36 ал.6 от АПК, за което е уведомил заявителката. Самото становище на МП, дори да не е връчено на заявителката, не е такова по чл.53 от АПК и на обвързва органа при произнасянето му.Освен това становището на МП касае само необжалваната част от Решението/за признаването на чуждото съд.решение/ и е неотнositимо за спорния предмет по делото.

Решението в обж. част се оспорва само като мат.незаконосъобразно и несъответно на целта на закона, като тезата на жалбоподателката е, че осиновеното дете/чужд гражданин/ е български гражданин по произход, доколкото осиновителката му е български гражданин. Съдът намира обж. част от Решението за мат.законосъобразна и съответна на целта на закона/ЗГР/, по следните съображения:

1/ Заявителката не е правила искане за признаване на българско гражданство на детето, а за издаване на нов български Акт за раждане/след осиновяване/ и въз основа на него - за вписване в регистъра на населението на РБ, като пред Съда се обжалва точно този отказ.Следователно, произнасянето на Съда ще е в пределите на обж. отказ.

2/ Съгл. чл. 50 ал.1 от ЗГР/единствената норма, уреждаща издаването на нов Акт за раждане при осъществено осиновяване/ - „ При пълно осиновяване длъжностното лице по гражданското състояние въз основа на заверен препис от решението на съда съставя нов акт за раждане в тридневен срок от получаване на преписа. Актът за раждане се съставя в общината или кметството, посочено в съдебното решение, в регистъра на текущата година с дата - датата на съставяне на акта“. Буквалният прочит на нормата води до извода, че в съдебното решение следва да е посочено коя община/кметство да състави нов Акт за раждане на пълно осиновено дете. Следователно, дл.лице по гражданска регистрация не съставя новия Акт за раждане по своя преценка/оперативна самостоятелност/, а въз основа на разпореденото от Съда - в съд.Решение за пълно осиновяване. В случая, на 30.12.24г, едновременно с постановяване на обж. отказ, органът признава съд.решение за осиновяване на британския съд. В това решение на британския съд е посочено изрично къде да се направи вписване и как да се процедира, като разпореденото от съда е изпълнено във Великобритания. Няма съдебен акт, който да постановява съставяне на нов Акт за раждане - от СО, поради което правилно, в условията на обвързана компетентност, дл. лице по гр.състояние на СО е отказал издаването на нов Акт за раждане на осн. чл. 50 от ЗГР.

3/ Съгл. чл. 100 от ЗГР - „Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях“, като съгл. чл. 101 т.3 от ЗГР една от функциите на ЕСГРАОН е създаване и поддържане на регистър на населението. Съгл. чл. 101 т.3 от ЗГР, ЕСГРАОН функционира и на общинско ниво, като общинските администрации въвеждат и поддържат данните за гражданската регистрация на физическите лица в Локална база данни "Население", съставят актове по гражданско състояние и електронните им еквиваленти. Анализът на нормите, вкл. чл. 104 от ЗГР, води до извод, че системата ЕСГРАОН касае и съдържа данните за гражданската регистрация/кои са те е регламентирано в самия ЗГР/, като част от тези данни са и съставените Актове за гражданско състояние. Следователно, вписването в регистъра на населението /част от системата ЕСГРАОН/, става въз основа на съставен Акт за гражданско състояние /в частност Акт за раждане/ и/или други документи, съдържащи данни за гражданска регистрация. Изводът е, че първо следва да се издаде нов Акт за раждане на осиновено лице, едва след което и въз основа на него- лицето да се впише в регистъра на населението/на общинско ниво/. След като в случая няма издаден Акт за раждане на осиновеното дете, то няма и налични данни за гражданска регистрация- въз основа на които да се направи вписване в регистъра на населението. Вписването в регистъра е последица от издаването на Акта, а липсата на издаден Акт прави невъзможно вписването в регистъра в случая.

4/ Съдът отново ще посочи, че второто Заявление е с неясно и неточно посочени искания. За заявителката остава правната възможност да реши първо въпроса с гражданството на детето и

издаването на документ за самоличност/което не е предмет на обж. отказ и не ответникът е компетентният орган по тези въпроси/, след което да прецизира исканията си по ЗГР- до ответника /да посочи въз основа на какви данни за гражданска регистрация - отразяване в коя част на системата ЕСГРАОН иска да се направи, като нов Акт за раждане не следва да се издава по мотивите по-горе/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ СОА24-ВК08-15362-/8/10.01.25г на К. Д. И. от [населено място] против Решение № СОА24-РИ01-237/30.12.24г на Кмет на СО, в частта с която се отказва вписване в регистрите на населението на РБ и издаване на нов Акт за раждане.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: